

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Νοεμβρίου 2008*

Στην υπόθεση T-7/04,

Shaker di L. Laudato & C. Sas, με έδρα το Vietri sul Mare (Ιταλία), εκπροσωπούμενη
από τον δικηγόρο F. Sciaudone,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τους O. Montalto και
P. Bullock,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Limiñana y Botella, SL, με έδρα το Monforte del Cid (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Οκτωβρίου 2003 (υπόθεση R 933/2002-2), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ Limiñana y Botella, SL, και Shaker di L. Laudato & C. Sas,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tiili (εισηγήτρια), πρόεδρο, F. Dehousse και I. Wiszniewska-Białicka, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17 Ιουνίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

¹ Στις 20 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα, Shaker di L. Laudato & C. Sas, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια

και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε καταχώριση είναι το κατωτέρω παραστατικό σημείο, το οποίο, σύμφωνα με την περιγραφή που περιλαμβάνει η αίτηση, είναι χρώματος γαλάζιου, κυανού, κίτρινου, κόκκινου και λευκού:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται, κατόπιν παρεμβάσεως του ΓΕΕΑ στις 23 Νοεμβρίου 1999 και της αποσύρσεως μιας κλάσεως, στις κλάσεις 29 και 33, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για εκάστη των κλάσεων αυτών, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 29: «Ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες»

— κλάση 33: «Ηδύποτο από λεμόνια προελεύσεως της ακτής του Αμάλφι».

- 4 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 30/2000 της 17ης Απριλίου 2000.
- 5 Την 1η Ιουνίου 2000, η ανακόπτουσα Limiñana y Botella, SL, άσκησε κατά της ζητηθείσας καταχώρισεως σήματος ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Νοεμβρίου 2008. 40/94. Η ανακοπή στηριζόταν στην ισπανική καταχώριση αριθ. 2 020 372, που ζητήθηκε στις 27 Μαρτίου 1996, του λεκτικού σήματος LIMONCHELO, που αφορούσε τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33 («Οίνοι, αλκοολούχα ποτά και ηδύποτα»).
- 6 Η ανακοπή αφορούσε τμήμα των προϊόντων που προσδιορίζονταν στην αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δηλαδή τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33. Στηριζόταν σε όλα τα προϊόντα στα οποία αναφερόταν το προγενέστερο σήμα.
- 7 Ο προβληθείς προς στήριξη της ανακοπής αυτής λόγος ήταν ο προβλεπόμενος από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 8 Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2002, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή. Έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως στο ισπανικό έδαφος, λαμβανομένης υπόψη της ταυτότητας των εν λόγω προϊόντων και της οπτικής και φωνητικής ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.
- 9 Στις 7 Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

- 10 Με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφύγων απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας. Έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων και του ταυτοσήμου των εν λόγω προϊόντων, υπήρχε κίνδυνος οι Ισπανοί καταναλωτές να συγχέουν ή να συνδέουν την εμπορική τους προέλευση.

Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιανουαρίου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, επικαλούμενη, πρώτον, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεύτερον, κατάχρηση εξουσίας και, τρίτον, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- 12 Με απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, T-7/04, Shaker κατά ΓΕΕΑ — Limiñana y Botella (Limoncello della Costiera Amalfitana shaker) (Συλλογή 2005, σ. II-2305, στο εξής: απόφαση του Πρωτοδικείου), το Πρωτοδικείο δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 13 Με την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε κατ' αρχάς το ταυτόσημο των προϊόντων και, στη συνέχεια, προέβη στη σύγκριση των επίμαχων σημάτων. Δέχθηκε ότι η απεικόνιση του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου ήταν το δεσπόζον συστατικό στοιχείο του προς καταχώριση σήματος (σκέψη 59 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Έκρινε ότι τα λεκτικά στοιχεία του σήματος δεν ήσαν οπτικώς

δεσπόζοντα και ότι, επομένως, παρείλκε η ανάλυση των φωνητικών ή εννοιολογικών χαρακτηριστικών των στοιχείων αυτών (σκέψεις 60 έως 64 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου).

- 14 Κατά το Πρωτοδικείο, το δεσπόζον της παραστατικής απεικόνισεως ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του αιτηθέντος σήματος εμπόδιζε κάθε κίνδυνο συγχύσεως που να στηρίζεται στην ύπαρξη οπτικών, φωνητικών ή εννοιολογικών ομοιοτήτων μεταξύ των όρων «limonchelo» και «limoncello» που περιλαμβάνονται στα επίμαχα σήματα (σκέψη 66 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Δέχθηκε επίσης ότι η υπεροχή του παραστατικού συστατικού στοιχείου ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου στο αιτηθέν σήμα δεν είχε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, καμιά επίπτωση στην εκτίμηση των διακριτικών στοιχείων του προγενέστερου σήματος ως προς την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι η υπεροχή αυτή ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου εμπόδιζε κάθε κίνδυνο συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα (σκέψη 68 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου).
- 15 Επομένως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, παρά το ταυτόσημο των σχετικών προϊόντων, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημάτων δεν είναι τόσο έντονος ώστε να υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως (σκέψη 69 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Συνεπώς, δέχθηκε τον πρώτο λόγο, έκρινε ότι παρείλκε η εξέταση των λοιπών λόγων και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Σεπτεμβρίου 2005, το ΓΕΕΑ άσκησε αναίρεση με την οποία ζήτησε από το Δικαστήριο να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου. Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρέσεως, το ΓΕΕΑ προέβαλε δύο λόγους, αλλά παραιτήθηκε από τον δεύτερο κατά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, κατόπιν της διορθώσεως στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο, με διάταξη της 12ης Ιανουαρίου 2006. Ο λόγος που προέβαλε το ΓΕΕΑ κατ' αναίρεση αντλήθηκε από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

17 Με απόφαση της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker (Συλλογή 2007, σ. I-4529, στο εξής: απόφαση του Δικαστηρίου ή απόφαση ΓΕΕΑ κατά Shaker), το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση του Πρωτοδικείου, ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του τελευταίου και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

18 Με την απόφασή του, το Δικαστήριο ειδικότερα παρατήρησε:

«37 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, με τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, τη νομολογία [...] κατά την οποία η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα επίμαχα σημεία.

38 Το Πρωτοδικείο διευκρίνισε πάντως, με τη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, σε περίπτωση που το υποβαλλόμενο προς καταχώριση σήμα είναι ένα σύνθετο οπτικώς σήμα, τόσο η εκτίμηση της συνολικής εντύπωσης του σήματος αυτού όσο και ο προσδιορισμός του τυχόν δεσπόζοντος στοιχείου πρέπει να γίνονται βάσει οπτικής ανάλυσης. Το Πρωτοδικείο πρόσθεσε ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, μόνο στο μέτρο που τυχόν δεσπύζον στοιχείο θα περιελάμβανε και μη οπτικές σημειολογικές πτυχές θα παρίστατο ενδεχομένως ανάγκη να γίνει σύγκριση μεταξύ αφενός αυτού του στοιχείου και αφετέρου του προγενέστερου σήματος και να ληφθούν επίσης υπόψη αυτές οι άλλες σημειολογικές πτυχές, όπως είναι ορισμένες σημαντικές φωνητικές πτυχές ή αφηρημένες έννοιες.

39 Με βάση τις σκέψεις αυτές, το Πρωτοδικείο δέχτηκε καταρχάς, κατά την ανάλυση των επίμαχων σημείων, ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιελάμβανε ένα δεσπύζον στοιχείο, το οποίο συνίστατο σε ένα στρογγυλό πιάτο στολισμένο με λεμόνια. Από αυτό συνήγαγε, με τις σκέψεις 62 έως 64 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν χρειαζόταν να αναλυθούν τα φωνητικά ή εννοιολογικά χαρακτηριστικά των άλλων στοιχείων του εν λόγω σήματος.

Κατέληξε δε, με τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στο συμπέρασμα ότι η υπεροχή της απεικόνισης του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία του εν λόγω σήματος αποκλείει κάθε κίνδυνο σύγχυσης που θα μπορούσε να οφείλεται στην ύπαρξη οπτικών, φωνητικών και εννοιολογικών ομοιοτήτων μεταξύ των λέξεων “limonchelo” και “limoncello” που περιλαμβάνονται στα επίμαχα σήματα.

- 40 Έτσι όμως το Πρωτοδικείο δεν προέβη σε σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου σύγχυσης των επίμαχων σημάτων.
- 41 Επιβάλλεται συγκεκριμένα να τονιστεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων κατά την εξέταση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης δεν σημαίνει ότι μόνον ένα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συγκρίνεται με το άλλο σήμα. Αντίθετα, κατά τη σύγκριση αυτή, τα επίμαχα σήματα πρέπει να εξετάζονται το καθένα ως ενιαίο σύνολο, πράγμα που δεν αποκλείει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το ενδεχόμενο να κυριαρχούν στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του σχετικού κοινού ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν [...]
- 42 [...] το δεσπόζον στοιχείο μπορεί να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα.
- 43 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

44 Υπό τις συνθήκες αυτές, βασίμως το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων κατόπιν της αναπομπής

19 Με έγγραφο της 19ης Ιουνίου 2007, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου κάλεσε τους διαδίκους να υποβάλουν, εντός δύο μηνών από της επιδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, τις γραπτές τους παρατηρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σχετικά με τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην εν λόγω απόφαση στην παρούσα διαδικασία.

20 Η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τις παρατηρήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας, δηλαδή, αντιστοίχως, στις 3 και 31 Ιουλίου 2007. Η ανακόπτουσα δεν κατέθεσε παρατηρήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

21 Με τις παρατηρήσεις της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, μεταρρυθμίζοντάς την, να απορρίψει την ανακοπή,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των εξόδων που αφορούν τις διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.

22 Με τις παρατηρήσεις του, το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να απορρίψει την προσφυγή και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στο σύνολο των σχετικών με τις διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου εξόδων,
- επικουρικώς, αν το ΓΕΕΑ ηττηθεί ως προς την ουσία, και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η αίτησή του αναίρέσεως έγινε δεκτή από το Δικαστήριο, να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων ή να κρίνει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Σκεπτικό

23 Η προσφεύγουσα προέβαλε τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ο δεύτερος από κατάχρηση εξουσίας και ο τρίτος από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

24 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, διότι οι ομοιότητες μεταξύ τους δεν είναι επαρκείς. Επιπλέον, το προγενέστερο σήμα παρουσιάζει έναν ανεπαίσθητο διακριτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι είναι η απλή μετάφραση στα ισπανικά του όρου «limoncello», που περιγράφει κατά τρόπο γενικό το ηδύποτο το οποίο παρασκευάζεται από ξύσματα λεμονιού και αλκοόλη. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα

προσφυγών παρέλειψε να προβεί σε σφαιρική εξέταση των συγκρουόμενων σημάτων, κρίνοντας εσφαλμένως ότι ο όρος «limoncello» ήταν το δεσπόζον στοιχείο του αιτηθέντος σήματος.

- 25 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.
- 26 Προκαταρκτικά, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το κύρος ενός εθνικού σήματος, εν προκειμένω εκείνο της ανακόπτουσας, δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση στο πλαίσιο διαδικασίας καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, αλλά αποκλειστικώς στο πλαίσιο διαδικασίας ακυρώσεως κινηθείσας εντός του οικείου κράτους μέλους [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 55, και της 13ης Δεκεμβρίου 2007, T-134/06, Xentral κατά ΓΕΕΑ — Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), Συλλογή 2007, σ. II-5213, σκέψη 36]. Έτσι, για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, το σήμα LIMONCHELO πρέπει να θεωρηθεί έγκυρο σήμα στην Ισπανία.
- 27 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία το προγενέστερο σήμα απολαύει προστασίας. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα που έχουν καταχωρισθεί σε κράτος μέλος και των οποίων η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη αυτής της αιτήσεως για καταχώριση κοινοτικού σήματος
- 28 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το γεγονός ότι το κοινό είναι δυνατό να θεωρήσει ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικώς.

- 29 Σύμφωνα με την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικός, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το οικείο κοινό για τα επίμαχα σημεία και προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως που υφίσταται μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και αυτής των υποδεικνυομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33 καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 30 Στο πλαίσιο της σφαιρικής αυτής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Εντούτοις πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά πρέπει να εμπιστεύεται την ατελή εικόνα των σημάτων αυτών που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του [απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-186/02, BMI Bertollo κατά ΓΕΕΑ — Diesel (DIESELIT), Συλλογή 2004, σ. II-1887, σκέψη 38].
- 31 Εν προκειμένω, το σήμα στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή είναι εθνικό σήμα καταχωρισμένο στην Ισπανία. Επομένως, η εδαφική περιοχή που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως είναι το ισπανικό έδαφος.
- 32 Δεδομένου ότι τα σχετικά προϊόντα είναι προϊόντα προοριζόμενα για την τρέχουσα κατανάλωση, το οικείο κοινό αποτελείται από τους Ισπανούς μέσους καταναλωτές οι οποίοι έχουν τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικοί και ενημερωμένοι.
- 33 Δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 33 και καλύπτονται από τα συγκρουόμενα σήματα είναι πανομοιότυπα. Συγκεκριμένα, το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών του Γραφείου έκριναν ότι στα ηδύποτα που αφορούσε το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνονταν και τα ηδύποτα από λεμόνι τα οποία προέρχονταν από την ακτή του Αμάλφι. Έτσι, δεν συντρέχει λόγος να εξεταστεί περαιτέρω η ομοιότητα των εν λόγω προϊόντων.

Επί της συγκρίσεως των συγκρουόμενων σημείων

- 34 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-4335, σκέψη 47 καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 35 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα συγκρουόμενα σημεία δεν είναι όμοια, ενώ το ΓΕΕΑ καταλήγει στην ομοιότητά τους.
- 36 Τα συγκρουόμενα σημεία είναι τα εξής:

Προγενέστερο σήμα	Αιτηθέν σήμα
LIMONCHELO	

- 37 Το προγενέστερο σήμα αποτελείται από ένα μόνο στοιχείο, ήτοι το λεκτικό στοιχείο LIMONCHELO. Δεδομένου ότι αυτό είναι το μοναδικό στοιχείο του σήματος αυτού, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η λέξη αυτή κατέστη συνήθης στην ισπανική γλώσσα δεν έχει σημασία για τους σκοπούς της συγκρίσεως των συγκρουόμενων σημείων.
- 38 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι εικονιστικό σήμα, αποτελούμενο από τον όρο «limoncello», με λευκά στοιχεία, τη φράση «della costiera amalfitana» με κίτρινα στοιχεία, τον όρο «shaker», με γαλάζιους χαρακτήρες σε πλαίσιο με μαύρο φόντο όπου το γράμμα «k» αναπαριστά ένα ποτήρι και την παραστατική απεικόνιση ενός μεγάλου στρογγυλού πιάτου του οποίου το κέντρο είναι λευκό, ενώ η περιφέρεια είναι στολισμένη, αφενός, με σχέδια απεικονίζοντα κίτρινα λεμόνια σε σκούρο φόντο και, αφετέρου, σε μια κυανόλευκη διακεκομμένη ταινία. Το σύνολο αυτών των στοιχείων του σήματος είναι τοποθετημένο σε σκούρο κυανό φόντο.
- 39 Το τμήμα προσφυγών του Γραφείου έκρινε ότι η λέξη «limoncello» αποτελούσε το δεσπόζον στοιχείο του προς καταχώριση σήματος και, επομένως, τα συγκρουόμενα σημεία ήσαν οπτικά και φωνητικά σχεδόν όμοια, ενώ η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ'ουσίαν, ότι, δεδομένου ότι η λέξη «limoncello» δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα, καθόσον προσδιορίζει τα ηδύποτα με βάση το λεμόνι, δεν μπορεί να αποτελέσει το δεσπόζον στοιχείο του σήματος αυτού για τους σκοπούς συγκρίσεως των συγκρουόμενων σημείων.
- 40 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων κατά την εξέταση της ύπαρξης κινδύνου σύγχυσης δεν σημαίνει ότι μόνον ένα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και να συγκρίνεται με το άλλο σήμα. Αντίθετα, κατά τη σύγκριση αυτή, τα επίμαχα σήματα πρέπει να εξετάζονται το καθένα ως ενιαίο σύνολο, πράγμα που δεν αποκλείει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το ενδεχόμενο να κυριαρχούν στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του οικείου κοινού ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν. Το δεσπόζον σημείο μπορεί να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα. Τούτο μπορούσε να συμβαίνει ειδικότερα όταν το συστατικό αυτό είναι ικανό να δεσπόζει από μόνο του στην εικόνα του σήματος αυτού που το οικείο κοινό διατηρεί στη μνήμη του, οπότε όλα τα άλλα

συστατικά του σήματος είναι αμελητέα στην εντύπωση του συνόλου που δημιουργεί το συστατικό αυτό (απόφαση ΓΕΕΑ κατά Shaker, προπαρατεθείσα, σκέψεις 41 και 42, και απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψεις 42 και 43).

41 Πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι το εικονιστικό στοιχείο του αιτηθέντος σήματος, συνιστάμενο από την εικόνα ενός στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου, έχει οπτικές εξίσου σημαντική θέση στην τελευταία αυτή όπως ο όρος «limoncello». Δεύτερον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι λέξεις «della», «costiera» και «amalfitana» βρίσκονται πάνω από τον όρο «limoncello» και είναι γραμμένες με πολύ μικρότερους κίτρινους χαρακτήρες και, επομένως, σαφώς είναι δευτερεύουσες σε σχέση με τον όρο «limoncello». Όσον αφορά τη λέξη «shaker», μόλις και διακρίνεται στο σύνολο του σήματος, διότι βρίσκεται στο κάτω μέρος του σήματος και είναι γραμμένη σε μικρούς γαλάζιους χαρακτήρες εντός πλαισίου με λευκό φόντο. Η απεικόνιση του ποτηριού εντός του γράμματος «k» περνά σχεδόν απαρατήρητη. Το στοιχείο «shaker» είναι έτσι αμελητέο στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα.

42 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι καταναλωτές των οικείων προϊόντων συνηθίζουν να τα προσδιορίζουν και να τα αναγνωρίζουν σε συνάρτηση με το λεκτικό στοιχείο που χρησιμεύει για την αναγνώρισή τους [βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2005, T-40/03, Murúa Entrena κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Murúa (Julián Murúa Entrena), Συλλογή 2005, σ. II-2831, σκέψη 56, και της 12ης Μαρτίου 2008, T-332/04, Sebirán κατά ΓΕΕΑ — El Coto de Rioja (Coto d'Arcis), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 38]. Στο μέτρο που το εικονιστικό στοιχείο του προς καταχώριση σήματος συνίσταται αποκλειστικά σε ένα στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο, το στοιχείο αυτό δεν ελκύει την προσοχή των μέσω καταναλωτών των εν λόγω προϊόντων, οι οποίοι βρίσκονται τακτικά ενώπιον εικόνων λεμονιού που τίθενται στα ηδύποτα με βάση το λεμόνι. Αντιθέτως, όσον αφορά τον όρο «limoncello», λαμβάνοντας υπόψη την προέχουσα θέση του και την τοποθέτησή του σε σχέση με τα λοιπά στοιχεία, το γεγονός ότι είναι γραμμένος με μεγάλους λευκούς χαρακτήρες σε γαλάζιο φόντο, πράγμα που τον καθιστά περισσότερο εμφανή στο φόντο αυτό, και το μέγεθός του σε σχέση με όλα τα λοιπά λεκτικά στοιχεία αυτού του περίπλοκου σήματος, αυτό τον όρο το οικείο κοινό διατηρεί στη μνήμη του. Επίσης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το στολισμένο με λεμόνια στρογγυλό πιάτο, παρά το ότι πρόκειται για διακοσμητικό στοιχείο, είναι πολύ πιο πρόσφορο απ' ό,τι το λεκτικό στοιχείο για να διακρίνει τα προσδιοριζόμενα προϊόντα και να έλξει την προσοχή του ενδιαφερόμενου καταναλωτή.

- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο όρος «limoncello» μπορεί να κυριαρχήσει στη συνολική εντύπωση που δημιουργείται στη μνήμη του οικείου κοινού από το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα.
- 44 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο όρος «limoncello» δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα διότι είναι περιγραφικός. Χωρίς ωστόσο να εξετάζεται το ζήτημα αν ο όρος «limoncello» είναι περιγραφικός για το οικείο κοινό, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σε κάθε περίπτωση, ο ενδεχόμενος περιορισμένος διακριτικός χαρακτήρας ενός στοιχείου κάποιου σύνθετου σήματος δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να είναι κυρίαρχο, εφόσον, λόγω ιδίως της θέσης του στο σημείο ή των διαστάσεών του μπορεί να επιβληθεί στην αντίληψη του καταναλωτή και να διατηρηθεί στη μνήμη του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006, T-153/03, Inex κατά ΓΕΕΑ — Wiseman (παράσταση δέρματος αγελάδας), Συλλογή 2006, σ. II-1677, σκέψη 32, και απόφαση PAGESJAUNES.COM, προπαρατεθείσα, σκέψη 54^β βλ. επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/02, AVEX κατά ΓΕΕΑ — Ahlers (a), Συλλογή 2004, σ. II-2907, σκέψη 20].
- 45 Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί το Πρωτοδικείο, στο στάδιο αυτό της εξετάσεως, επί του ενδεχόμενου περιορισμένου διακριτικού χαρακτήρα του όρου «limoncello», διότι είναι προφανές, αν ληφθούν υπόψη οι εκτιμήσεις που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 41 έως 43 ανωτέρω, ότι ο όρος αυτός είναι εκείνος που μπορεί να επιβληθεί στην αντίληψη του καταναλωτή και να διατηρηθεί στη μνήμη του (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση PAGESJAUNES.COM, προπαρατεθείσα, σκέψη 55).
- 46 Όσον αφορά την οπτική σύγκριση των συγκρουόμενων σημείων, εκάστου εξεταζόμενου στο σύνολό του, πρέπει να παρατηρηθεί ότι υπάρχει κάποια ομοιότητα μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, οι όροι «limoncello» και «limonchelo» οπτικώς σχεδόν ταυτίζονται και, επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνεται στο υποβληθέν προς καταχώριση σήμα. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι διαφορές που συνδέονται με την προσθήκη του στολισμένου με λεμόνια στρογγυλού πιάτου καθώς και τα λοιπά λεκτικά ή διακοσμητικά στοιχεία που είναι αμελητέα ή, τουλάχιστον, δευτερεύοντα, όπως τούτο έγινε δεκτό στη σκέψη 41 ανωτέρω, δεν είναι αρκούντως σημαντικά για να άρουν αυτή την ομοιότητα που δημιουργεί ο όρος «limoncello», ο οποίος συνιστά το πρώτο λεκτικό στοιχείο του προς καταχώριση σήματος και ελκύει έτσι περισσότερο την προσοχή του καταναλωτή.

47 Όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι όροι «limoncello» και «limonchelo» προσομοιάζουν φωνητικά. Οι δύο πρώτες συλλαβές «li» και «mon» προφέρονται πανομοιότυπα, οι δύο δε συλλαβές «cello» και «chelo», παρά το ότι γράφονται διαφορετικά, προφέρονται κατά παρόμοιο τρόπο στην Ισπανία. Συγκεκριμένα, αντίθετα προς ό,τι προβάλλει η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι το ισπανικό κοινό προφέρει τη λέξη «limoncello» σύμφωνα με τους ιταλικούς κανόνες προφοράς, δηλαδή κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τον όρο «limonchelo» στα ισπανικά. Καίτοι τα συγκρουόμενα σήματα διαφέρουν ως προς τον αριθμό των λέξεων, υπάρχει φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων αυτών, διότι το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνεται εξ ολοκλήρου στο προς καταχώριση σήμα.

48 Περαιτέρω, το κοινό στοιχείο των δύο επίμαχων σημάτων αποτελεί ο πρώτος όρος του προς καταχώριση σήματος και έτσι προφέρεται πρώτο. Ούτε η προσθήκη της φράσεως «della costiera amalfitana» ούτε η προσθήκη του όρου «shaker» αίρει αυτή την ομοιότητα, διότι ουδόλως μπορεί να αποκλεισθεί ότι, κατά τις προφορικές παραγγελίες, ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής προφέρει αποκλειστικά αυτόν τον πρώτο όρο. Είναι παγκοίμως γνωστό ότι το ηδύποτο με βάση το λεμόνι καταναλώνεται συχνά κατόπιν παραγγελίας η οποία δίδεται προφορικά, ως χωνευτικό στο τέλος ενός γεύματος. Συναφώς, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, στο εστιατόριο, ο πελάτης παραγγέλλει το προϊόν κατά τρόπο γενικό («ένα limoncello») χωρίς να μπορεί να το πράξει με βάση ένα ειδικό σήμα, και η αγορά που ασκεί επιρροή είναι επίσης εκείνη που πραγματοποιείται προηγουμένως από τον εστιατόρα, ο οποίος όντως έχει τη δυνατότητα να επιλέξει το προϊόν με βάση το σήμα. Συγκεκριμένα, οι εστιατορές μπορούν να διαθέτουν διάφορα σήματα και, επομένως, ο τελικός καταναλωτής μπορεί ακόμη να προβεί σε επιλογή κατά την παραγγελία του. Ο όρος «limoncello» συνιστά επομένως το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος από φωνητική άποψη. Συνεπώς, υπάρχει σημαντική φωνητική ομοιότητα μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων.

49 Όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση των συγκρουόμενων σημείων, δεν αποκλείεται οι όροι «limoncello» ή «limonchelo» να παραπέμπουν σε ηδύποτο με βάση το λεμόνι. Όσον αφορά τη φράση «della costiera amalfitana», πολύ πιθανόν να κατανοείται ως καταδεικνύουσα ότι το οικείο προϊόν προέρχεται από κάποια παραθαλάσσια περιοχή. Επομένως, η εννοιολογική σημασία του προς καταχώριση σήματος για το ισπανικό κοινό είναι «ηδύποτο με βάση το λεμόνι, προερχόμενο από κάποια παραθαλάσσια περιοχή». Έτσι, η μόνη εννοιολογική διαφορά σε σχέση με το προγενέστερο σήμα συνίσταται στη διευκρίνιση ότι το ηδύποτο αυτό προέρχεται από κάποια παραθαλάσσια περιοχή. Όμως, τίποτε δεν εμποδίζει όπως τα προϊόντα που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα προέρχονται από την ίδια παραθαλάσσια

περιοχή, παρόλον ότι ο όρος από τον οποίο αποτελείται το σήμα αυτό γράφεται σύμφωνα με τους ισπανικούς ορθογραφικούς κανόνες. Πρέπει περαιτέρω να υπομνησθεί ότι κάθε κίνδυνος συγχύσεως δεν μπορεί να αποκλεισθεί από τον μόνο λόγο ότι οι τόποι παραγωγής των οικείων ποτών είναι διαφορετικοί (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψεις 29 και 30, και διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2007, C-131/06 P, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 46). Κατά συνέπεια, υπάρχει επίσης εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων.

- 50 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι υπάρχει κάποια ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να γίνει δεκτή η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, στη σκέψη 21 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα σήματα είναι σχεδόν όμοια από οπτική άποψη και από φωνητική άποψη. Ωστόσο, το σφάλμα αυτό δεν αρκεί καθαυτό για να οδηγήσει στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως αν το τμήμα προσφυγών του Γραφείου ορθώς κατέληξε στο ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως.
- 51 Κατά συνέπεια, πρέπει ακόμη να εκτιμηθεί σφαιρικά αν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 52 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (απόφαση Canon, προπαρατεθείσα, σκέψη 17).

53 Η θέση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου ως προς την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως εκτίθεται, στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ως εξής:

«Λαμβάνοντας υπόψη την ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και το ταυτόσημο των προϊόντων που προσδιορίζουν, τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 33, υπάρχει κίνδυνος οι Ισπανοί καταναλωτές να συγχέουν ή να συνδέουν την εμπορική τους προέλευση.»

54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων αντισταθμίζουν το ταυτόσημο των εν λόγω προϊόντων και, επομένως, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, πράγμα που επιτείνεται από τον περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος LIMONCHELO, το οποίο απολαύει έτσι περιορισμένης μόνον προστασίας.

55 Πρέπει συναφώς να παρατηρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών του Γραφείου ουδόλως εξέτασε τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος LIMONCHELO ή του ιταλικού όρου «limoncello». Ωστόσο, έστω και αν το τμήμα προσφυγών του Γραφείου κακώς δεν αναγνώρισε στους όρους αυτούς περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα, ένα τέτοιο σφάλμα δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

56 Πράγματι, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η αναγνώριση ενός περιορισμένου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος δεν εμποδίζει να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην προκειμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, ναι μεν ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμάται ο κίνδυνος συγχύσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Canon, προπαρατεθείσα, σκέψη 24), πλην όμως δεν αποτελεί παρά ένα στοιχείο μεταξύ των λοιπών που λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση αυτή. Έτσι, ακόμη και αν υφίσταται ένα προγενέστερο σήμα με περιορισμένο διακριτικό χαρακτήρα, μπορεί να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, ειδικότερα, λόγω της ομοιότητας των σημείων και των

προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση PAGESJAUNES.COM, προπαρατεθείσα, σκέψη 70^{βλ.}, υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψη 61].

- 57 Εξάλλου, η θέση που υποστηρίζει συναφώς η προσφεύγουσα θα έχει ως αποτέλεσμα να εξουδετερώνει τον παράγοντα που αντλείται από την ομοιότητα των σημάτων προς όφελος εκείνου που στηρίζεται στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου εθνικού σήματος, στο οποίο θα αναγνωρίζεται υπερβολική σημασία. Εντεύθεν θα προέκυπτε ότι, εφόσον το προγενέστερο εθνικό σήμα έχει περιορισμένο μόνο διακριτικό χαρακτήρα, ο κίνδυνος συγχύσεως θα υπήρχε μόνο στην περίπτωση πλήρους απομιμήσεως αυτού από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, τούτο δε ανεξάρτητα από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων (διάταξη του Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2006, C-235/05 P, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 45). Ωστόσο, ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν θα ήταν σύμφωνο με την ίδια τη φύση της σφαιρικής αξιολογήσεως στην οποία οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2007, C-171/06 P, T.I.M.E. ART κατά Devinlec και ΓΕΕΑ, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 41, και απόφαση PAGESJAUNES.COM, προπαρατεθείσα, σκέψη 71).
- 58 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει — ειδικότερα δε από το γεγονός ότι το οικείο κοινό διατηρεί στη μνήμη του μόνο μια ατελή εικόνα των εν λόγω σημάτων, οπότε το κοινό τους στοιχείο, ο όρος «limoncello» ή «limonchelo», δημιουργεί κάποια ομοιότητα μεταξύ τους, και από την αλληλεξάρτηση των διαφόρων παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, δεδομένου ότι τα οικεία προϊόντα είναι ταυτόσημα — ότι υπάρχει, εν προκειμένω, κίνδυνος συγχύσεως.
- 59 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι καλώς το τμήμα προσφυγών του Γραφείου κατέληξε στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου, που αντλείται από κατάχρηση εξουσίας

- 60 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, δεδομένου του προφανούς σφάλματος εκτιμήσεως που καθιστά πλημμελή την προσβαλλόμενη απόφαση, το ΓΕΕΑ ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 61 Κατά την προσφεύγουσα, ο πρόδηλος χαρακτήρας του σφάλματος εκτιμήσεως του ΓΕΕΑ προκύπτει, αφενός, από το ότι έλαβε υπόψη μόνον τον όρο «limoncello» του προς καταχώριση σήματος κατά την αποτίμηση του κινδύνου συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα, πράγμα που αντιβαίνει προς τη σφαιρική εκτίμηση των διαφόρων παραγόντων που μπορούν να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως.
- 62 Αφετέρου, η προσφεύγουσα διαπιστώνει προφανές σφάλμα εκτιμήσεως στις τοποθετήσεις του ΓΕΕΑ κατά τη διάρκεια της διαδικασίας καθόσον αυτές ήσαν καθ' όλα αντιφατικές. Συγκρίνει προς τούτο το έγγραφο του ΓΕΕΑ της 23ης Νοεμβρίου 1999 με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 63 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 64 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο στο κοινοτικό δίκαιο και αφορά την κατάσταση στην οποία μια διοικητική αρχή χρησιμοποιεί τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο της έχουν παρασχεθεί. Κατά πάγια σχετική νομολογία, μια απόφαση έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων, σκοπεί στην επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που αναφέρει [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93 και T-231/94 έως T-234/94, Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψη 168^α της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE), Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψη 33^α της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-337/99, Henkel κατά

ΓΕΕΑ (Ερυθρόλευκη στρογγυλή ταμπλέτα), Συλλογή 2001, σ. II-2597, σκέψη 66, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 22].

- 65 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συναχθεί ότι η έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως είχε διαφορετικό σκοπό εκτός από την εξακρίβωση του αν το προς καταχώριση σήμα έπρεπε ή όχι να καταχωριστεί βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 66 Όσον αφορά τη φερόμενη συνεκτίμηση μόνον του όρου «limoncello», αρκεί η υπόμνηση ότι, όπως έγινε δεκτό ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών του Γραφείου καλώς κατέληξε στο ότι υπήρχε, στην προκειμένη περίπτωση, κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων. Επομένως, τα φερόμενα σφάλματα στα οποία το τμήμα προσφυγών του Γραφείου υπέπεσε ενδεχομένως καταλήγοντας στο συμπέρασμα αυτό δεν αρκούν για να οδηγήσουν στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 67 Όσον αφορά τη φερόμενη αντιφατική θέση που έλαβε το ΓΕΕΑ, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, προβάλλοντας με το από 23 Νοεμβρίου 1999 έγγραφό του την ανάγκη να περιοριστεί η αίτηση καταχώρισεως στην ειδική κλάση προϊόντων που αποτελούν τα ηδύποτα με λεμόνι προελεύσεως της ακτής Αμάφι, λόγω της ιδιαιτερότητας της καταγωγής του limoncello στον καθορισμό της επιλογής του καταναλωτή, το ΓΕΕΑ θέλησε να αποφύγει τον κίνδυνο συγχύσεως ως προς την προέλευση του ηδύποτου. Το ΓΕΕΑ προέβαλε έτσι την εγγενή ικανότητα του προς καταχώριση σήματος να ταυτοποιεί το ηδύποτο από λεμόνι που παράγεται στην περιοχή της ακτής του Αμάφι. Αντιθέτως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών του Γραφείου έκρινε, κατά τρόπο αντιφατικό σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ότι η ίδια φράση θα μπορούσε να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως στην αντίληψη του μέσου Ισπανού καταναλωτή.
- 68 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Συγκεκριμένα, ζητώντας τον περιορισμό της κατηγορίας των προϊόντων για τα οποία το αιτηθέν σήμα μπορεί να

καταχωριστεί, το ΓΕΕΑ εξακρίβωνε αν το προς καταχώριση σήμα εμπίπτει στους απόλυτους λόγους αρνήσεως και, ειδικότερα, στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 40/94, υπό την έννοια ότι θα μπορούσε να υπάρχει, χωρίς τον περιορισμό αυτό, κίνδυνος εξαπατήσεως του καταναλωτή ως προς τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος που καλύπτει το σήμα. Επομένως, το ΓΕΕΑ ουδόλως ανέφερε ότι η γεωγραφική ένδειξη απέκλειε κάθε κίνδυνο συγχύσεως σε περίπτωση ενδεχόμενης ανακοπής που θα προβαλλόταν βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

69 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου που αντλείται από την υποχρέωση αιτιολόγησως

70 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας καθόσον απ' αυτήν δεν προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη αμφιλεγόμενο η συλλογιστική που ακολούθησε το τμήμα προσφυγών του Γραφείου. Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως χαρακτηρίζεται από πολυάριθμες παραλείψεις που διέπραξε το τμήμα προσφυγών του Γραφείου κατά την εκ μέρους του σύγκριση των σημείων και της αποτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως.

71 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

72 Στο μέτρο που τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας εμπίπτουν σε αιτίαση αντλούμενη από προφανές σφάλμα εκτιμήσεως, αυτά έχουν ήδη εξεταστεί στο πλαίσιο του πρώτου λόγου.

- 73 Όσον αφορά την καθαυτό αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, πρέπει πρωτίστως να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Εξάλλου, ο κανόνας 50, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), ορίζει ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου πρέπει να περιλαμβάνει την αιτιολογία της αποφάσεως. Η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με την υποχρέωση την οποία καθιερώνει το άρθρο 253 ΕΚ. Κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη αμφιλεγόμενο η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, δηλαδή να παρέχεται, αφενός, στους ενδιαφερόμενους η δυνατότητα να γνωρίζουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου ώστε να προασπίζονται τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως. Το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται σε σχέση όχι μόνο με το γράμμα της, αλλά και με το γενικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται καθώς και με το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2004, T-124/02 και T-156/02, Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Vitakraft-Werke Wührmann και Friesland Brands (VITATASTE και METABALANCE 44), Συλλογή 2004, σ. II-1149, σκέψεις 72 και 73, και της 21ης Νοεμβρίου 2007, T-111/06, Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (VITAL FIT), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 62].
- 74 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών του Γραφείου ότι διαπίστωσε ότι τα δύο σήματα προσομοιάζουν οπτικώς και φωνητικώς πάρα πολύ χωρίς καμιά ανάλυση.
- 75 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το τμήμα προσφυγών του Γραφείου ανέφερε, αφού υπενθύμισε το περιεχόμενο και την ερμηνεία που έχει δώσει η νομολογία στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, με την αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι συμφωνούσε με το τμήμα ανακοπών επί του γεγονότος ότι τα συγκρουόμενα σήματα, ενόψει των προϊόντων που αυτά καλύπτουν, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 33, ήσαν συγκεχυμένως παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 76 Διευκρίνισε ότι το ηδύποτο από λεμόνι που προερχόταν από την ακτή του Αμάφι, του οποίου έγινε επίκληση για το προς καταχώριση σήμα, περιλαμβανόταν σαφώς στην κατηγορία «ηδύποτα», που καλύπτει το προγενέστερο σήμα. Εν συνεχεία, διευκρίνισε

ότι το κυρίαρχο στοιχείο του προς καταχώριση σήματος ήταν το λεκτικό στοιχείο «limoncello», διότι αυτός ήταν ο όρος, και όχι η στολισμένη και έγχρωμη ετικέτα επί της οποίας εμφανιζόταν, που αποτελούσε το κύριο διακριτικό στοιχείο για τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή. Ανέφερε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντικότερη διάσταση των στοιχείων που όρου «limoncello» και την προέχουσα θέση του, ήταν πιθανό ότι οι πρόσθετοι όροι μικρότερου μεγέθους που υπήρχαν πιο κάτω θα περνούσαν, εν πολλοίς, απαρατήρητοι από τους καταναλωτές.

77 Το τμήμα προσφυγών ανέφερε ότι το προγενέστερο σήμα συνίστατο από το σημείο LIMONCHELO, ότι τα συγκρουόμενα σήματα προσομοίαζαν οπτικώς και φωνητικώς και ήταν ανώφελο, δεδομένης της αμέσως αντιληπτής συνολικής ομοιότητας μεταξύ των αντικρουόμενων σημείων, να επιδοθεί σε μια άσκηση αναλύσεως στοιχείο προς στοιχείο, συλλαβή προς συλλαβή, προκειμένου να καταδείξει την ομοιότητά τους. Το τμήμα προσφυγών του Γραφείου έκρινε ότι τα σήματα ταυτίζονταν σχεδόν οπτικώς και φωνητικώς.

78 Κατέληξε επομένως στο ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ομοιότητα μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων και το ταυτόσημο των προϊόντων που προσδιόριζαν, υπήρχε κίνδυνος οι Ισπανοί καταναλωτές να συγχέουν ή να συσχετίζουν την εμπορική τους καταγωγή.

79 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι αυτή η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι περιληπτική και δεν αναφέρει επαρκώς τους λόγους για τους οποίους το τμήμα προσφυγών του Γραφείου κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη η λεπτομερέστερη προς τούτο αιτιολογία, που περιλαμβάνεται στην απόφαση του τμήματος ανακοπών. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών του Γραφείου ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι συμφωνούσε με το τμήμα ανακοπών επί του γεγονότος ότι τα συγκρουόμενα σήματα, ενόψει των προϊόντων που αυτά καλύπτουν, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 33, ήσαν συγκεχυμένως παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β',

του κανονισμού 40/94. Λαμβάνοντας υπόψη τη λειτουργική συνέχεια μεταξύ του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών του Γραφείου την οποία βεβαιώνει το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 [απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul, Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 30⁸⁰ απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2006, T-323/03, La Baronie de Turis κατά ΓΕΕΑ — Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), Συλλογή 2006, σ. II-2085, σκέψεις 57 και 58], η απόφαση αυτή καθώς και η αιτιολογία της αποτελούν μέρος της αλληλουχίας στην οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, αλληλουχίας η οποία είναι γνωστή στην προσφεύγουσα και η οποία επιτρέπει στον δικαστή να ασκήσει πλήρως τον έλεγχο νομιμότητας ως προς τη βασιμότητα της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως. Παρατηρείται ότι το τμήμα ανακοπών ανέφερε στην απόφασή του σε τι τα συγκρουόμενα σήματα προσομοίαζαν οπτικώς και φωνητικώς και τους λόγους για τους οποίους υπήρχε εν προκειμένω κίνδυνος συγχύσεως.

80 Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους οι ισχυρισμοί και τα αποδεικτικά στοιχεία που πρότεινε η προσφεύγουσα δεν επιτρέπουν να συναχθεί η ύπαρξη συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων στην αντίληψη των οικείων καταναλωτών.

81 Συναφώς, αρκεί η υπόμνηση ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται, αιτιολογώντας τις αποφάσεις που εκδίδουν, να λαμβάνουν θέση εφ' όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι ενώπιόν τους. Αρκεί να εκθέτουν τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που είναι ουσιώδεις για την όλη οικονομία της αποφάσεως [διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2008, T-327/06, Altana Pharma κατά ΓΕΕΑ — Avensa (PNEUMO UPDATE), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 18⁸¹βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-204/03, Haladjian Frères κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-3779, σκέψη 199].

82 Παρατηρείται ότι, στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών του Γραφείου, με την προσβαλλόμενη απόφαση εξέθεσε τα περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που το οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή, όπως προκύπτει από την περιγραφή της προσβαλλόμενης αποφάσεως στις σκέψεις 75 έως 78 ανωτέρω. Επίσης, δεν μπορεί να του προσάπτεται ότι δεν απάντησε στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο όρος

«limoncello» έχει καθαρά περιγραφικό χαρακτήρα και κατέστη κοινής χρήσεως στις γενικές περιγραφές ενός είδους ηδύποτου, ή στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι το ίδιο το ΓΕΕΑ της πρότεινε να περιορίσει τα εμπορεύματα που κάλυπτε το προς καταχώριση σήμα στα ηδύποτα από λεμόνι τα οποία προέρχονταν από την ακτή του Αμάλφι, με το αιτιολογικό ότι το σήμα θα ήταν απατηλό αν το εν λόγω ηδύποτο είχε διαφορετική προέλευση.

83 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

84 Επομένως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Η προσφεύγουσα ζητεί όπως το ΓΕΕΑ καταδικαστεί στο σύνολο των εξόδων που αφορούν, αφενός, τις διαδικασίες που κινήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, της ανααιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της αναίρεσεως που προέβαλε το ΓΕΕΑ ενώπιον του Δικαστηρίου, με τον οποίο αυτό κατήγγειλε την προφανή αντίθεση και τον παράλογο χαρακτήρα της αναιρεθείσας αποφάσεως, πρέπει σε κάθε περίπτωση να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά τον λόγο αυτόν, ανεξάρτητα από το ζήτημα αν το Πρωτοδικείο δεχθεί τα αιτήματα ως προς τον κίνδυνο συγχύσεως. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το ΓΕΕΑ παραιτήθηκε από τον λόγο αυτόν μετά τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2006, προπαρατεθείσα, που έκανε δεκτό το αίτημά της επί του σημείου αυτού.

86 Το ΓΕΕΑ ζητεί όπως η προσφεύγουσα καταδικαστεί στο σύνολο των εξόδων των σχετικών με τις διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.

- 87 Με την απόφαση του Πρωτοδικείου, το ΓΕΕΑ καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδα. Με την απόφαση του Δικαστηρίου, το τελευταίο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα. Εναπόκειται επομένως στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί, με την παρούσα απόφαση, επί του συνόλου των δικαστικών εξόδων των σχετικών με τις διάφορες διαδικασίες, σύμφωνα με το άρθρο 121 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 88 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε ως προς το σύνολο των αιτημάτων της, δεν συντρέχει λόγος κατανομής των εξόδων, ελλείψει εξαιρετικών λόγων στην προκειμένη περίπτωση. Επομένως, πρέπει η προσφεύγουσα να καταδικαστεί στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το ΓΕΕΑ ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τα αιτήματά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Shaker di L. Laudato & C. Sas στο σύνολο των εξόδων της ενώπιον του Πρωτοδικείου και της ενώπιον του Δικαστηρίου δίκης.

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białicka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Νοεμβρίου 2008.

(υπογραφές)